

на кошницата. Дори ако едни и същи стоки са включени в кошницата, което на практика е трудно постижимо, техният специфичен контекст се превръща в ограничител на измерването на бедността. По всеобщо мнение понятието "кошница" като административен измерител на бедността не хвърля достатъчно светлина върху крайното неравенство в дадено общество по отношение на доходите и участието на лицата в социалната сфера.

Всичко това поставя под съмнение използването на понятието за абсолютната бедност в европейските страни с развити пазарни икономики. Основната причина за това отношение към "абсолютната" бедност е, че последната никога не е надхвърляла тясната рамка на екзистенц-минимума за оценяване.

През последните две-три десетилетия няколко агенции на ООН се насочиха към проблемите на бедността, разглеждайки я от различни ъгли. Но много от тези изследвания имаха нужда от концептуална яснота поради честата употреба на понятия като "абсолютна бедност", "крайна бедност", "голяма бедност", "хронична бедност" и т.н. Липсата на такава яснота беше предизвикана от неточно дефиниране на понятия като лоши условия на живот, нездравословни жилища и жилищна среда, безработица, лошо здравно състояние, липса на образование, социална изолация (маргинализация) и т.н. Показателите за мониторинг на лишенията, когато те са представени като разнообразен списък, който завършва с "т.н.", са устойчиви препятствия пред систематизираните международни изследвания на бедността и пред формулирането на целенасочена политика в тази област.

Програмата за развитие на ООН (UNDP) използва списък от макроикономически показатели на национално равнище за мониторинг и измерване на човешкото развитие на световно равнище. За развитите индустриални страни избраните показатели са: продължителност на живота при раждане; брой лица, падащи се на един лекар; майчина смъртност; среден брой години за учение, дял на записаните в училищата; общ тираж на вестниците; брой телевизии; БВП на глава от населението, измерен чрез силата на покупателната способност (ППС) или в долари. За развиващите се страни са включени допълнителни показатели като "достъп до чиста питейна вода" и "количество на среднодневните калории, които са потребени от едно лице". Страните се подреждат в съответствие с техните постижения чрез комбиниране на избраните показатели в индекс на развитие. Например индексът на човешкото развитие включва показателите "продължителност на живота", "образователно равнище" и "БВП на глава от населението".

Общопризнато е, че този подход съдържа известни ограничения, които се отнасят до възприетите рамки, основани върху най-малкия общ знаменател на световно равнище. Като пример може да се посочи възприетият